

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De errore illorum qui dicunt soli Deo obediendum esse, & non homini. Cap.
VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

Samuel 1. Reg. 15. Quia proiecisti sermonem domini, proiecit te dominus ne sis rex super Israël. ¶ Nono aduersarium homini suscitatur. 3. Reg. 11. Fecit Salomon, quod non placuerat cori domino, & suscitauit dominus aduersarium Salomoni. ¶ Decimo, hominem confundit. Osee 10. Confunderetur Israël in voluntate sua. Esa. 45. Confundentur omnes qui repugnant ei. In hoc confunditur qui propriam voluntatem in religione sequitur, quia contrarium accidit ei illius, quod intendit. Quærit alicubi consolationem, & ex hoc postea habet maiorem desolationem, vel in tormentatione conscientiam, vel in punitione penitentiam, vel in infirmitate qua quandoque ex hoc sequitur. Qui plus vult facere voluntatem suam in religione, plus cogitur facere contra eam. Qui enim talis non habeat gratiam illam apud Deum vel homines quam habet verus obediens, multa non conceduntur sibi, quæ conceduntur vero obedienti. Jonas effugere voluit ut Dei voluntatem non impleret: impleuit tamen eam inuitus. Greg. Ecce Ionanam fugitium Dei tempestas inuenit, fors ligat, mare suscipit, & quia authoris voci obedire renititur, ad locum quod missus fuerat suo reus carcere portatur. ¶ Undecimo hominem affligit. Vnde Saul inobedientem malignus spiritus exagitat. 1. Reg. 16. Homo propriam voluntatis in religione animum habet inordinatum, & ideo affligitur. Aug. in lib. confessionum: Iussisti domine, & sic est, ut poena sibi sit omnis inordinatus animus. ¶ Duodecimo, hominem morte temporali & æterna dignum efficit. Deu. 17. Qui superbierit nolens obedire sacerdotis imperio, morietur. Eiusdem 21. Si genuerit homo filium contumacem, qui non audierit patris aut matris imperium, & contumaciter obedire contempserit, lapidibus eum obruet populus. Iosue 1. Qui contradixerit ori tuo, & non obedierit cunctis sermonibus tuis quos preceperis ei, morietur. 2. Reg. 13. Vir Dei qui inobediens fuit orationi domini percussus est à leone. Ber. Quid odit Deus, aut quid punire præter voluntatem propriam? Cesset enim propria voluntas, & infernus non erit.

De errore illorum qui dicunt soli Deo obediendum esse, & non hominibus.

CAP. VII.

Falsitas huius erroris facile manifestari potest his, qui veteri testamentum recipiunt: quum in veteri lege præcipiantur occidi, qui imperio sacerdotis, vel principis, vel parentum inobedientes sunt. De primo habetur Deute. 17. Qui superbierit nolens obedire sacerdotis imperio, morietur. De secundo Ios. 1. Qui contradixerit ori tuo &c. De tertio Deut. 21. Si genuerit homo fi-

lium

liā contumacem &c. Testimoniis etiā Noui testamenti falsitas
 dicti erroris manifestē potest ostēdi, ad Rom. 14. Omnis anima
 potestati⁹ sublimiorib. subiecta sit. Nō enim est potestas nisi à
 Deo: quæ autē sunt, à Deo ordinatę sunt. Itaq; qui resistit pote-
 stati, Dei ordinationi resistit: qui autē resistūt, sibi ipsi dānatio-
 nē acquirūt. ad Eph. 6. Filij obedite parentib. vestris in domino:
 hoc enim iustū est. In eodē: Serui obedite dominis vestris carna-
 libus, cum timore & tremore, in simplicitate cordis vestri, sicut
 Christo. ad Col. 3. Filij obedite parentibus vestris: hoc enim be-
 ne placitū est domino. In eodē: Serui obedite per omnia domi-
 nis carnalibus. ad Titū 3. Admone illos principibus & potestati-
 bus subditos esse. ad Heb. 13. Obedire prepositis vestris, & subia-
 cere eis. 1. Pet. 3. Subiecti estote omni humanę creaturę propter
 Deū, siue regi quasi p̄cellētī, siue ducibus quasi ab eo missis. In
 eodē: Serui subditi estote in omni timore dominis, nō tantū bo-
 nis & modestis, sed etiā discolis. Pręterea cōstat, q̄ Christus vo-
 luit apostolos esse loco sui, & vicē ei⁹ gerere: secūdū illud Mar.
 10. Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit. Et e-
 iusdē 16. dictū est Petro: Tibi dabo clauēs regni cęlorū, & quod-
 cunq; ligaueris sup̄ terrā, erit ligatū & in cęlis: & quodcunq;
 solueris sup̄ terrā, erit solutū & in cęlis. Itē eiusdē 18. Amē di-
 co vobis, quęcūque alligaueritis sup̄ terrā, erunt ligata & in cę-
 lo &c. Et. Io. 20. Accipite Spiritū sanctū: quorum remiseritis pec-
 catā, remittuntur eis: quorū retinueritis, retenta sunt. Obedien-
 dū ergo fuit apostolis sicut Christo, tanquā eius vicariis. A simi-
 li ergo successoribus eorū obediendū est tanquā Christi vicariis.
 Si quis verō dicat, q̄ obediendū fuit apostolis tanquā Christo,
 sed nō eorū successoribus: Ergo Christ⁹ recessit⁹ ab ecclesia nō
 sufficienter ordinauit de ea, si non ordinauit de ea, nisi quandiu
 apostoli viuerent. Si rex Frācię ierurus esset in peregrinationē, &
 poneret aliquem loco sui vsque ad certū tempus infra quod sci-
 ret se non esse rediturum, ipse non sufficienter ordinaret de re-
 gno: ergo quū Christus ascensurus in cælū sciret se non esse re-
 diturum ad ecclesiam ante mortem apostolorum, si ipse solūm
 ordinauit qui essent loco eius dum apostoli viuerēt, ipse nō suf-
 ficienter prouidit ecclesię suę. Relinquitur ergo q̄ successori-
 bus eorum obediendum sit, sicut & ipsis obediendū fuit. Si quis
 verō dicat hominibus esse obediendum, sed tantum bonis non
 malis, patet primo hoc esse falsum ex verbis Christi, Matth. 23.
 Super cathedrā, inquit, Moysi sederunt Scribæ & Pharisæi: om-
 nia ergo quęcunq; dixerint vobis, seruate & facite, secundum

verò opera eorum nolite facere. 1. Petri 2. Serui Subditi estote
in omni timore dominis, non tantum bonis & modestis, sed etiam
discolis. Præterea si tantum bonis esset obediendum, iurisdic-
tio ecclesie nihil haberet certitudinis: nescitur enim quis sit
bonus vel malus. Eccl. 9. Sunt iusti atque sapientes, & opera eor-
um in manu Dei, & tamen nescit homo vtrū amore an odio
dignus sit: sed omnia in futurum seruantur incerta. Item iurisdic-
tio ecclesie nihil haberet stabilitatis. Ille enim qui est bonus
in momento, potest fieri malus, & iam non ei est obediendum.
Præterea sicut pictor sædus depingit statuam pulchram, nec
ritium pictoris statuam deturpat, sic & prælatus malus potest facere
præceptum bonum: nec est periculum his qui subiecti sunt, si
obediant prælato malo in eis in quibus obediret prælato bono.
Ex quo prælatus malus habet potestatem. Omnis enim potestas
à Deo est: & qui potestati resistit, ordinationi Dei resistit. ad
Roma. 13. Si vero prælatus malus præcipiat malum: tunc prælato
non est obediendum ei. August. super illud ad Roma. 13. Qui res-
sistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt. Si ille iubeat quod non
debes facere, hic sanè contemnit potestatem timendo potestatem
maiores. Ipsos humanarum rerum gradus aduerte. Si quid iur-
ferit curator, nunquid tibi faciendum est, si contra procon-
sulem iubeat? Rursus si quid proconsul iubeat, & aliud Imperator.
nunquid dubitatur contempto illo illi esse ferendum? Ergo
aliud Imperator & aliud Deus iubeat, contempto illo obtem-
perandum est Deo.

De Disciplina. PARS XI. Quæ habet septem Capitula.

*De ordine dicendorum de Disciplina. Et de diuersis acceptiombus
huius nominis Disciplina. CAP. I.*

DICTO de Obedientia qua redditur quæ debetur superiori, dic-
tendum est de Disciplina, qua redditur quæ debetur inferiori,
de qua hoc modo dicitur. ¶ Primo ponetur diuersæ acceptiombus
huius nominis Disciplina. ¶ Secundo, tægetur de his quæ possunt
incitare ad faciendum correptionem. ¶ Tertio, de his quæ possunt
impedire. ¶ Quarto de modo corripiendi, vel corrigendi. ¶ Quinto,
de his quæ incitare possunt ad libere recipiendum correptionem.
¶ Sexto, de diuersis partibus disciplinæ. ¶ Septimo, de certis
bus circa disciplinam. ¶ Circa primū notandū, quod disciplina
quandoque dicitur desiderium corrigendi inferiores, & sic videtur
esse pars iustitiæ. Quandoque autem dicitur disciplina id quod adhibe-
betur ad correptionem aliquorum. Sic sumitur ad Heb. 12. Fili mi-
li negligere disciplinam. In eodē: In disciplina perseverate. Item